॥ प्रह्लाद उवाच ॥ मा ददस्व जलं हस्ते वटोर्व्वामनरूपिणः। स ह्यशौ येन ते पूर्व्वं निहतः प्रपितामहः। १४२५०
विष्णुरेष महाप्राज्ञस्त्वां वञ्चयितुमागतः।
॥ बलिरुवाच ॥ हन्त तस्मै प्रदास्यामो देवायेमं प्रतिग्रहं। अनुग्रहकरं देवमीदृशन्नु कुतः प्रभुं।
ब्रह्मणोऽपि गरीयांसं पात्रं लप्स्यामहे वयं। अवश्यञ्चासुरश्रेष्ठ दातव्यं दोचितेन वै।
इत्युक्त्वा ऽसुरसंघानां मध्ये वैरोचनिस्तदा। देवाय प्रददौ तस्मै पदानि त्रीणि विष्णवे।
॥ प्रह्लाद उवाच ॥ दानवेश्वर मादास्त्वं विप्रायास्मै प्रतिग्रहं। नैनं विप्रशिशुं मन्ये नेदृशो भवति द्विजः। १४२५५
रूपेणानेन दैत्येन्द्र सत्यमेतद्ब्रवीमि ते। नरसिंहमहं मन्ये तमेव पुनरागतं।
एवमुक्तस्तदा तेन प्रह्लादेनामितौजसा। प्रह्लादमब्रवीद्वाक्यमिदं निर्भर्त्सयन्निव।
॥ बलिरुवाच ॥ देहीति याचते यो हि प्रत्याख्याति च योऽसुर। उभयोरप्यलक्ष्म्या वै भागस्तं विशते नरं।
प्रतिज्ञाय तु यो विप्रे न ददाति प्रतिग्रहं। स याति नरकं पापी मित्रगोत्रसमन्वितः।
अलक्ष्मीभयभीतोऽहं ददाम्यस्मै वसुन्धरां। प्रतिग्रहीता वाऽप्यन्यः कश्चित्तस्माद्द्विजोऽथ वै। १४२६०
नाधिको विद्यते यस्मात्तद्ददामि वसुन्धरां। हृदयस्य च मे तुष्टिः परा भवति दानव।
दृष्ट्वा वामनरूपेण याचन्तं द्विजपुङ्गवं। एष तस्मात् प्रदास्यामि न स्थास्यामि निवारितः।
भूयश्च प्राब्रवीदेनं वामनं वटुरूपिणं। स्वल्पैः स्वल्पमते किन्ते पादैस्त्रिभिरनुत्तम।
कृत्स्नां ददामि ते विप्र पृथिवीं सागरैर्वृतां।
॥ वामन उवाच ॥ न पृथ्वीं कामये कृत्स्नां सन्तुष्टोऽस्मि पदैस्त्रिभिः। एष एव रुचिष्यो मे वरो दानवसत्तम। १४२६५
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ तथाऽस्त्विति बलिः प्रोक्त्वा स्पर्शयामास दानवः। पदानि त्रीणि देवाय विष्णवेऽमिततेजसे।
तोये तु पतिते हस्ते वामनोऽभूद्वामनः। सर्व्वदेवमयं रूपं दर्शयामास वै प्रभुः।
भूः पादौ द्यौः शिरश्चास्य चन्द्रादित्यौ च चक्षुषी। पादाङ्गुल्यः पिशाचाश्च हस्ताङ्गुल्यश्च गुह्यकाः।
विश्वेदेवाश्च जानुस्था जंघे साध्याः सुरोत्तमाः। यक्षा नखेषु संभूता लेखाश्चाप्सरसस्तथा।
विद्युतो विपुला दृष्टिः केशाः सूर्य्यांशवस्तथा। तारका रोमकूपाणि रोमाणि च महर्षयः। १४२७०
बाहवो विदिशस्तस्य दिशः श्रोत्रे तथैव च। अश्विनौ श्रवणे चास्य नासा वायुर्महाबलः।
प्रसादश्चन्द्रमाश्चैव मनो धर्म्मस्तथैव च। सत्यमस्याभवद्वाणी जिह्वा देवी सरस्वती।
ग्रीवाऽदितिर्म्महादेवी तालुः सूर्य्यश्च दीप्तिमान्। द्वारं स्वर्गस्य नाभिर्वै मित्रस्त्वष्टा च वै भ्रुवौ।
मुखं वैश्वानरश्चास्य वृषणौ तु प्रजापतिः। हृदयं भगवान् ब्रह्मा पुंस्त्वं वै कश्यपो मुनिः।
पृष्ठेऽस्य वसवो देवा मरुतः सर्व्वसन्धिषु। सर्व्वच्छन्दांसि दशना ज्योतींषि विपुलाः प्रभाः। १४२७५
उरो रुद्रो महादेवो धैर्य्यञ्चास्य महार्णवः। उदरञ्चास्य गन्धर्व्वा भुजङ्गाश्च महाबलाः।
लक्ष्मीर्म्मेधा धृतिः कान्तिः सर्व्वविद्याश्च वै कटिः। ललाटमस्य परमं यत् स्थानं परमात्मनः।
सर्व्वज्योतींषि यानीह तपः शक्रश्च देवराट्। तस्य देवातिदेवस्य तेजो ह्याद्भुतमहात्मनः।
स्तनौ कक्षौ च वेदाश्च श्रोष्ठौ चास्य मखास्तथा। दृष्टयः पशुबन्धाश्च द्विजानां चेष्टितानि च।